Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

4 päivänä syyskuuta 2015 *

EMOTR — Tukiosasto — Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto — Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Tilatukijärjestelmä — Olennaiset valvontatoimet — Lisävalvonta

Asiassa T-503/12,

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, asiamiehinään aluksi C. Murrell, sittemmin E. Jenkinson ja M. Holt ja lopuksi Holt, avustajinaan D. Wyatt, QC, ja barrister V. Wakefield,

kantajana

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään N. Donnelly, P. Rossi ja K. Skelly,

vastaajana,

jossa vaaditaan kumoamaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta ja Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) sekä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 6.9.2012 annettu komission täytäntöönpanopäätös 2012/500/EU (EUVL L 244, s. 11) siltä osin kuin päätös koskee sen liitteessä 1 mainittuja neljää alamomenttia, jotka liittyvät 5 prosentin kiinteämääräiseen korjaukseen, jota sovellettiin Pohjois-Irlannissa (Yhdistynyt kuningaskunta) yhtäältä varainhoitovuonna 2008 toteutettuihin menoihin, jotka olivat 277 231,60 euroa ja 13 671 588,90 euroa, ja toisaalta varainhoitovuonna 2009 toteutettuihin menoihin, jotka olivat 270 398,26 euroa ja 15 844 193,29 euroa,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. E. Martins Ribeiro (esittelevä tuomari) sekä tuomarit S. Gervasoni ja L. Madise,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Kristensen,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 2.12.2014 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Asetus (EY) N:o 1290/2005

1 Yhteisen maatalouspolitiikan rahoitusta koskevan perussäännöstön muodostaa sekä jäsenvaltioiden 16.10.2006 alkaen toteuttamien menojen että Euroopan yhteisöjen komission 1.1.2007 alkaen toteuttamien menojen osalta yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21.6.2005 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1290/2005 (EUVL L 209, s. 1).

2 Asetuksen N:o 1290/2005 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan Euroopan maatalouden tukirahastosta (jäljempänä maataloustukirahasto) rahoitetaan jäsenvaltioiden ja unionin välisellä yhteistyöllä maanviljelijöille yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti maksettavat suorat tuet, jotka ovat toteutuneet unionin lainsäädännön mukaisesti.

3 Asetuksen N:o 1290/2005 4 artiklan mukaan Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (jäljempänä maaseuturahasto) rahoitetaan jäsenvaltioiden ja unionin yhteistyöllä unionin rahoitusosuus maaseuturahaston tuella tapahtuvaa maaseudun kehittämistä koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti toteutettuihin maaseudun kehittämisohjelmiin.

4 Asetuksen N:o 1290/2005 31 artiklan, jonka otsikkona on ”Sääntöjenmukaisuuden tarkastaminen”, 1–3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jos komissio toteaa, että 3 artiklan 1 kohdassa ja 4 artiklassa tarkoitettuja menoja ei ole toteutettu [unionin] sääntöjen mukaisesti, se päättää [unionin] rahoituksen ulkopuolelle jätettävistä määristä 41 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Komissio arvioi rahoituksen ulkopuolelle jätettävät menot ottaen huomioon erityisesti todetun sääntöjenvastaisuuden merkittävyyden. Komissio ottaa tällöin huomioon rikkomuksen laadun ja vakavuuden sekä [unionille] aiheutuneen taloudellisen vahingon.

3. Ennen rahoituksen epäämistä koskevan päätöksen tekemistä komission tarkastuksen tulokset ja asianomaisen jäsenvaltion antamat vastaukset annetaan tiedoksi kirjallisina, minkä jälkeen molemmat osapuolet pyrkivät sopimukseen toteutettavista toimenpiteistä.

Jollei sopimukseen päästä, jäsenvaltio voi pyytää sellaisen menettelyn aloittamista, jolla pyritään sovittamaan yhteen molempien osapuolten kannat neljän kuukauden kuluessa. Menettelyn tuloksista toimitetaan komissiolle kertomus, jonka se tutkii ennen mahdollisen rahoituksen epäämistä koskevan päätöksen tekemistä.”

Asetus (EY) N:o 885/2006

5 Sääntöjenmukaisuuden tarkastamismenettelyn yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1290/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maksajavirastojen ja muiden elinten hyväksymisen sekä maataloustukirahaston ja maaseuturahaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen osalta 21.6.2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 885/2006 (EUVL L 171, s. 90) 11 artiklassa. Mainitun asetuksen 16 artiklassa vahvistetaan lisäksi sovittelumenettelyä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

Asetus (EY) N:o 1782/2003

6 Neuvosto antoi yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen yhteydessä yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29.9.2003 asetuksen (EY) N:o 1782/2003 (EUVL L 270, s. 1). Asetuksella otettiin käyttöön tuotantomääristä riippumaton viljelijöiden tilatuen järjestelmä. Tässä järjestelmässä, joka kyseisen asetuksen 1 artiklan toisessa luetelmakohdassa nimetään ”tilatukijärjestelmäksi”, kootaan yhteen eräitä suoria tukia, joita viljelijöille oli maksettu aiemmin voimassa olleista eri tukijärjestelmistä.

7 Tilatukijärjestelmää käsitellään asetuksen N:o 1782/2003 III osastossa, jonka viisi lukua sisältävät asetuksen 33–71 m artiklan.

8 Asetuksen N:o 1782/2003 III osaston 1 lukuun, joka sisältää yleisiä säännöksiä, kuuluu 36 artikla, jonka otsikkona on ”Tuen maksaminen”. Artiklan 1 kohdassa täsmennetään seuraavaa:

”Tilatuki maksetaan 3 luvussa määriteltyjen tukioikeuksien osalta, joihin liittyy vastaava määrä tukikelpoisia hehtaareita, kuten 44 artiklan 2 kohdassa määritellään.”

9 Asetuksen N:o 1782/2003 III osaston 2 luvussa esitetään viitemäärän vahvistamista koskevat säännöt. Asetuksen 37 artiklan 1 kohdan mukaan viitemäärä lasketaan seuraavasti:

”Viitemäärä on liitteessä VI tarkoitettujen tukijärjestelmien mukaisesti viljelijälle 38 artiklassa tarkoitetun viitekauden kunakin kalenterivuonna myönnettyjen tukien kokonaismäärien kolmen vuoden keskiarvo, joka lasketaan ja jota mukautetaan liitteen VII mukaisesti.”

10 Asetuksen N:o 1782/2003 38 artiklassa viitekauden määritellään käsittävän kalenterivuodet 2000, 2001 ja 2002.

11 Asetuksen N:o 1782/2003 III osaston 3 luku koskee tukioikeuksia. Asetuksen 43 artiklassa, jonka otsikkona on ”Tukioikeuksien määrääminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Tukioikeus myönnetään viljelijälle hehtaarikohtaisesti jakamalla viitemäärä niiden kaikkien hehtaarien kolmen vuoden keskiarvolla, jotka viitekaudella oikeuttivat liitteessä VI lueteltuihin suoriin tukiin. – –

Tukioikeuksien kokonaismäärä on yhtä suuri kuin edellä mainittu hehtaarien keskiarvo.

– –”

12 Asetuksen N:o 1782/2003 44 artiklan 1 kohdasta ilmenee tukioikeuksien käytöstä seuraavaa:

”Tukioikeudesta, johon liittyy tukikelpoinen hehtaari, maksetaan tukioikeuden mukaisesti vahvistettu määrä.”

13 Asetuksen N:o 1782/2003 44 artiklan 2 kohdassa, sellaisena kuin se oli ennen 1.1.2009, ”tukikelpoisilla hehtaareilla” tarkoitetaan ”tilan maatalousalaa, joka on ollut peltona tai pysyvänä laitumena, lukuun ottamatta pysyvillä kasveilla, metsänä tai muussa kuin maatalouskäytössä olleita aloja”. Sellaisena kuin tätä kohtaa sovelletaan 1.1.2009 alkaen, tällä käsitteellä tarkoitetaan ”tilan maatalousalaa lukuun ottamatta metsänä tai muussa kuin maatalouskäytössä olleita aloja”.

14 Asetuksen N:o 1782/2003 III osaston 5 luvun 1 jaksossa jäsenvaltioille annettiin oikeus soveltaa tilatukijärjestelmää alueellisella tasolla. Asetuksen 58 artiklassa säädetään tältä osin seuraavaa:

”1. Jäsenvaltiot voivat viimeistään 1 päivään elokuuta 2004 mennessä päättää soveltaa 1–4 luvussa säädettyä tilatukijärjestelmää alueellisella tasolla tässä jaksossa säädetyin edellytyksin.

2. Jäsenvaltioiden on määritettävä alueet objektiivisten perusteiden mukaisesti.

Jäsenvaltioita, joissa on alle kolme miljoonaa tukikelpoista hehtaaria, voidaan pitää yhtenä alueena.

3. Jäsenvaltion on jaettava 41 artiklassa tarkoitettu enimmäismäärä alueiden kesken objektiivisten perusteiden mukaisesti.”

15 Asetuksen N:o 1782/2003 59 artiklassa vahvistetaan tilatukijärjestelmän alueellistamista koskevat säännöt seuraavasti:

”1. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja objektiivisin perustein jäsenvaltiot voivat jakaa koko 58 artiklan nojalla vahvistetun alueellisen enimmäismäärän tai osan siitä kaikkien niiden viljelijöiden kesken, joiden tilat sijaitsevat asianomaisella alueella, mukaan lukien ne viljelijät, jotka eivät täytä 33 artiklassa tarkoitettuja kelpoisuusehtoja.

2. Jos koko alueellinen enimmäismäärä jaetaan, viljelijät saavat tukioikeuksia, joiden yksikköarvo lasketaan jakamalla 58 artiklan mukaisesti vahvistettu alueellinen enimmäismäärä alueellisesti vahvistetulla 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tukioikeuskelpoisella hehtaarimäärällä.

3. Jos alueellinen enimmäismäärä jaetaan osittain, viljelijät saavat tukioikeuksia, joiden yksikköarvo lasketaan jakamalla 58 artiklan mukaisesti vahvistetun alueellisen enimmäismäärän vastaava osa alueellisesti vahvistetulla 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tukioikeuskelpoisella hehtaarimäärällä.

Jos viljelijä voi myös saada oikeuksia, jotka lasketaan alueellisen enimmäismäärän jäljelle jäävästä osasta, kunkin hänelle jaetun oikeuden alueellista yksikköarvoa, lukuun ottamatta kesannointioikeuksia, korotetaan viitemäärää vastaavalla määrällä jaettuna hänen 4 kohdan mukaisesti vahvistettujen oikeuksiensa määrällä.

Asetuksen 48 ja 49 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

4. Oikeuksien määrän viljelijää kohti on oltava yhtä suuri kuin hehtaarimäärä, jonka viljelijä ilmoittaa 44 artiklan 2 kohdan mukaisesti tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna 40 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta.”

16 Asetus N:o 1782/2003 kumottiin ja korvattiin 1.1.2009 alkaen yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta 19.1.2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 73/2009 (EUVL L 30, s. 16).

Asetus (EY) N:o 796/2004

17 Asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21.4.2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 796/2004 (EUVL L 141, s. 18) 50 artiklassa, jonka otsikkona on ”Ilmoitettuihin pinta-aloihin sovellettava laskuperusta”, säädetään tuen laskentasäännöistä.

18 Asetuksen N:o 796/2004 51 artiklassa esitetään vähennykset ja epäämiset tapauksissa, joissa viljelijät ovat ilmoittaneet pinta-alat liian suuriksi.

19 Asetuksen N:o 796/2004 73 artiklassa annetaan perusteettomasti maksettujen määrien takaisinperintää koskevat säännöt.

20 Asetuksen N:o 796/2004 73 a artikla koskee viljelijöille perusteettomasti myönnettyjen tukioikeuksien takaisinperintää.

21 Asetus N:o 796/2004 kumottiin ja korvattiin 1.1.2010 alkaen neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä mainitussa asetuksessa säädettyjen viljelijöiden suorien tukien järjestelmien mukaisten täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän osalta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä viinialalle säädetyn tukijärjestelmän mukaisten täydentävien ehtojen osalta 30.11.2009 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1122/2009 (EUVL L 316, s. 65).

Asiakirja VI/5330/97

22 Rahoituskorjausten soveltamista koskevat komission suuntaviivat on määritelty 23.12.1997 päivätyssä asiakirjassa VI/5330/97, jonka otsikkona on ”Rahoituksellisten seuraamusten määrittäminen EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevaa päätöstä valmisteltaessa” (jäljempänä asiakirja VI/5330/97).

23 Asiakirjan VI/5330/97 liitteessä 2, joka koskee Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (jäljempänä EMOTR) tukiosaston tilien tarkastamiseen ja hyväksymiseen liittyvän jäsenvaltioiden toteuttaman valvonnan puutteiden rahoituksellisia seuraamuksia, olevassa osassa ”Johdanto” todetaan seuraavaa:

”Jos komissio havaitsee, että jotakin tiettyä maksua koskeva vaatimus on yhteisön sääntöjen vastainen, rahoitukselliset seuraamukset ovat selvät: jolleivät kansalliset valvontalaitokset ole jo havainneet sääntöjenvastaisuutta ja jollei asianmukaisia korjaavia ja perintään tähtääviä toimenpiteitä ole toteutettu (katso liite 4), komission on evättävä yhteisön talousarviosta tuleva rahoitus. Jos seuraamukset perustuvat useita tositeaineistoja sisältävien menojen tutkimukseen, evättävä määrä lasketaan mahdollisuuksien mukaan ekstrapoloimalla tositeaineistoista otetun edustavan otoksen tutkimuksen tulokset. Kaikissa jäsenvaltioissa on sovellettava samaa ekstrapolointimenetelmää, jossa otetaan huomioon luotettavuus- ja olennaisuustaso, perusjoukon ositus, otoskoko sekä otoksen virheanalyysi rahoituksellisten kokonaisvaikutusten osalta.

Jos jäsenvaltio ei noudata yhteisön sääntöjä maksuvaatimusten tukikelpoisuuden tarkastamisesta, tämä itsessään merkitsee sitä, että maksut rikkovat kyseiseen toimenpiteeseen sovellettavia yhteisön sääntöjä ja asetuksen – – N:o 729/70 8 artiklan mukaista yleistä vaatimusta siitä, että jäsenvaltiot havaitsevat ja estävät sääntöjenvastaisuuksia. Tällaisissa tapauksissa kaikki maksetut vaatimukset eivät välttämättä ole sääntöjenvastaisia, mutta tapauksiin liittyy tavanomaista suurempi riski sääntöjenvastaisten maksujen rahoittamisesta EMOTR:n talousarvioista. Vaikka joissakin räikeimmissä tapauksissa komissiolla on oikeus hylätä kyseiset menot, jos asetuksessa edellytettyä valvontaa ei ole suoritettu, evätyt määrät todennäköisesti ylittävät useissa tapauksissa yhteisölle aiheutuneen taloudellisen vahingon. Taloudellisten vahinkojen arviointi on tämän vuoksi suoritettava rahoituskorjausten arvioinnin yhteydessä.

– –”

24 Asiakirjan VI/5330/97 liitteessä 2 olevassa osassa, jonka otsikko on ”Taloudellisen tappion riskiin perustuva arviointi: kiinteämääräiset korjaukset”, todetaan seuraavaa:

”Koska järjestelmätarkastuksiin liittyvää lähestymistapaa on alettu käyttää laajemmalti, komission yksiköt ovat joutuneet turvautumaan yhä enemmän järjestelmien puutteista aiheutuvien riskien arviointiin. Koska sääntöjenvastaisten maksujen todellista määrää ja täten yhteisölle aiheutuneita taloudellisia menetyksiä ei voida määrittää, komissio on varainhoitovuoden 1990 tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä asti soveltanut kiinteämääräisiä korjauksia, jotka ovat 2, 5 tai 10 prosenttia ilmoitetuista menoista tappioriskin suuruudesta riippuen. Poikkeustapauksissa voidaan soveltaa suurempaa korjauskerrointa aina 100 prosenttiin asti. [Unionin] tuomioistuin on vahvistanut komission oikeuden mainitun kaltaisten korjausten soveltamiseen päättäessään vuositilintarkastuspäätöksiä koskevista valituksista (tuomio asiassa C-50/94).

– –”

25 Asiakirjan VI/5330/97 liitteessä 2 olevassa osassa, jonka otsikko on ”Kiinteämääräisten korjausten soveltamista koskevat suuntaviivat”, todetaan seuraavaa:

”Kiinteämääräisiä korjauksia voidaan käyttää silloin, kun tilintarkastaja ei voi tarkastuksen tulosten perusteella suorittaa tappioiden arviointia määriteltyjen vahinkojen ekstrapoloinnilla, soveltamalla tilastollisia keinoja tai käyttämällä muuta varmennettua aineistoa, mutta voi päätellä, että jäsenvaltio ei ole tarkastanut asianmukaisesti suoritettujen maksuvaatimusten tukikelpoisuutta.

– – Yhteisön varoihin kohdistuvat todennäköiset tappiot on – – määriteltävä arvioimalla ne riskit, joille ne altistuivat valvontatoimenpiteiden puutteiden vuoksi ja jotka voivat koskea yhtä paljon toteutettujen valvontatoimenpiteiden luonnetta tai laatua kuin niiden määrääkin. Perusperiaatteena kuitenkin on se, kuten asetuksen N:o 729/90 uuden 5 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädetään, että korjauksen määrän on oltava riippuvainen tappion todennäköisestä määrästä.

– –

Kun tarkastukset on suoritettu, mutta ne eivät ole täydellisiä, puutteen vakavuus on erikseen arvioitava. – – Se, että valvontamenettelyn toimintaa voidaan parantaa, ei ole itsessään riittävä peruste rahoituskorjauksen soveltamiselle. Kyseessä on oltava yhteisön nimenomaisten sääntöjen noudattamista koskeva vakava puute, jonka johdosta rahastolle aiheutuva tappion tai sääntöjenvastaisuuden riski on todellinen. Jäsenvaltion valvonnan parantamisen laiminlyönti on vakavampaa silloin, kun komissio on jo ilmoittanut jäsenvaltiolle parannuksista, joita se pitää ensiarvoisen tärkeinä yhteisön varojen suojelemiseksi petoksilta ja sääntöjenvastaisuuksilta.

Kun yksi tai useampi olennainen tarkastus on jäänyt toteuttamatta tai ne on toteutettu niin puutteellisesti tai niin harvoin, että niiden perusteella ei voida määritellä maksuvaatimuksen tukikelpoisuutta tai ehkäistä sääntöjenvastaisuuksia, on perusteltua soveltaa 10 prosentin korjausta, koska on mahdollista todeta kohtuullisella varmuudella, että EMOTR:n varoihin kohdistuva merkittävien tappioiden riski oli suuri.

Kun kaikki olennaiset valvontatoimenpiteet on toteutettu, mutta niitä ei ole sovellettu lukumäärän, toistuvuuden tai perusteellisuuden osalta asetuksissa edellytetyllä tavalla, on perusteltua soveltaa 5 prosentin korjausta, koska on mahdollista todeta kohtuullisella varmuudella, että niiden perusteella ei saada riittävää varmuutta vaatimusten sääntöjenmukaisuudesta ja että EMOTR:ään kohdistunut riski on ollut merkittävä.

Kun jäsenvaltio on suorittanut olennaiset valvontatoimenpiteet asianmukaisesti, mutta on täysin laiminlyönyt yhden tai useamman lisävalvontatoimenpiteen toteuttamisen, on perusteltua soveltaa 2 prosentin korjausta ottaen huomioon, että EMOTR:ään kohdistunut riski on vähäisempi ja sääntöjenvastaisuus ei ole ollut yhtä vakava.

Samalla perusteella 2 prosentin korjaus on perusteltu silloin, kun jäsenvaltio ei ole toteuttanut toimenpiteitä lisävalvontatoimenpiteiden tai yhteisön asetuksiin pohjautuvien toimenpiteiden soveltamisen parantamiseksi, ja komissio on ilmoittanut asianomaiselle jäsenvaltiolle erityisesti asetuksen (EY) N:o 1663/95 8 artiklan mukaisesti, että jäsenvaltion on toteutettava toimenpiteet saavuttaakseen päämäärät, joihin asetuksissa pyritään, tai suojautuakseen kohtuullisessa määrin petoksilta ja sääntöjenvastaisuuksilta tai voidakseen varmistaa yhteisön varojen asianmukaisen valvonnan.

– –

Korjauskerrointa on sovellettava siihen osaan menoja, johon riski kohdistuu. Jos puute on aiheutunut siitä, että jäsenvaltio ei sovella asianmukaista valvontajärjestelmää, korjausta olisi sovellettava niihin menoihin kokonaisuudessaan, joiden osalta kyseistä valvontajärjestelmää edellytetään. Kun on syytä olettaa, että puute rajoittuu siihen departementtiin tai alueeseen, jossa jäsenvaltion käyttöön ottamaa valvontajärjestelmää on sovellettu, korjausta tulee soveltaa vain kyseisen departementin tai alueen valvomiin menoihin. – –

– –

Jos samasta järjestelmästä löydetään useita puutteita, kiinteämääräiset korjaukset eivät ole kumulatiivisia. Vakavimman puutteen katsotaan osoittaneen valvontajärjestelmän kokonaisuudessaan aiheuttamat riskit – –."

26 Komissio toteaa asiakirjan VI/5330/97 liitteessä 2 olevassa osassa, jonka otsikkona on "Todellisia taloudellisia tappioita koskevat lisäpäätelmät", vielä seuraavaa:

"Jäsenvaltiolla on aina mahdollisuus osoittaa lisätarkastusten tai lisätietojen perusteella, että puute ei ollut yhtä vakava, kuin mikä näytti ilmeiseltä tai että todellisten tappioiden riski oli vähäisempi kuin ehdotetun korjauksen määrä. Tällaisia väitteitä on tarkasteltava huolellisesti ja niihin on vastattava ennen lopullisia päätelmiä sovellettavista korjauskertoimista. Jos jäsenvaltion esittämät objektiivisten tekijät osoittavat, että todennäköisen tappion enimmäismäärä on ehdotettua korjausta pienempi, alhaisempi määrä säilytetään ennallaan."

Asian tausta

27 Komission yksiköt suorittivat Yhdistyneessä kuningaskunnassa 30.6.–4.7.2008 tutkinnan, jossa selvitettiin, kuinka hyvin Pohjois-Irlannin (Yhdistynyt kuningaskunta) tilatukijärjestelmässä oli vuosina 2008 ja 2009 sovellettu toteutettujen menojen rahoittamista koskevia sääntöjä hakemusvuosien 2007 ja 2008 osalta (tutkinta AA/2008/18).

28 Komissio ilmoitti tutkinnan tuloksista Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisille 12.8.2008 päivätyllä kirjeellä (jäljempänä 12.8.2008 annettu ensimmäinen tiedonanto), joka lähetettiin asetuksen N:o 885/2006 11 artiklan 1 kohdan nojalla. Kirjeessä oli liite, jonka otsikkona oli "Huomautukset ja lisätietoja koskevat pyynnöt" ja joka sisälsi tutkinnan päätelmät.

29 Komission 12.8.2008 annetusta ensimmäisestä tiedonannosta ilmenee sen katsoneen erityisesti, että Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset eivät olleet täysin noudattaneet unionin lainsäädännössä asetettuja vaatimuksia ja että korjaavat toimenpiteet olivat tarpeen, jotta näiden vaatimusten

mukaisuus voitiin tulevaisuudessa varmistaa. Komissio kehotti ilmoittamaan sille jo hyväksytyistä ja suunnitteilla olevista korjaavista toimenpiteistä sekä niiden suunnitellusta toteuttamisaikataulusta. Komissio totesi lisäksi, että se voi asetuksen N:o 1290/2005 31 artiklan nojalla jättää unionin rahoituksen ulkopuolelle kaikki maataloustukirahastosta ja maaseuturahastosta (jäljempänä yhdessä rahastot) rahoitetut menot tai osan niistä. Lisäksi täsmennettiin, että todetut puutteellisuudet otettaisiin huomioon toteutettuja menoja koskevien rahoituskorjausten laskentaperusteessa asianmukaisten korjaavien toimenpiteiden toteuttamiseen saakka.

30 Komissio otti 12.8.2008 annetun ensimmäisen tiedonannon liitteessä esitetyissä huomautuksissa ja suosituksissa esille ensinnäkin viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän (Land Parcel Identification System, LPIS) ja sähköisen paikkatietojärjestelmän (Geographical Information System, GIS) (jäljempänä yhdessä LPIS-GIS-järjestelmät) puutteet, jotka johtuivat siitä, että niihin sisältyneet tiedot eivät olleet riittävän täsmällisiä, jotta niiden perusteella olisi voitu saattaa päätökseen hallinnollinen valvonta ja paikalla suoritettavat tarkastukset, joilla valvotaan ilmoitettujen pinta-alojen tukikelpoisuutta, toiseksi paikalla suoritettujen tarkastusten puutteet ja kolmanneksi puutteet seuraamusten soveltamisessa, tukikelvottomien hakemusten takautuvassa oikaisemisessa, perusteettomasti maksettujen määrien takaisinperimisessä ja tahallisen sääntöjenvastaisuuden vuoksi tehtävien vähennysten soveltamisessa. Liitteestä ilmenee lisäksi, että nämä puutteet oli havaittu jo aiemmassa tutkinnassa (tutkinta AA/2006/07) ja niiden johdosta oli toteutettu rahoituskorjauksia EMOTR:n tukiosastosta ja maataloustukirahastosta sekä maaseuturahastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 15.7.2010 tehdyn komission päätöksen 2010/399/EU (EUVL L 184, s. 6) mukaisesti.

31 Komissio kehotti 22.12.2008 päivätyllä kirjeellä Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisia esittämään huomautuksia riidanalaisista seikoista 4.2.2009 pidettävää kahdenvälistä kokousta silmällä pitäen.

32 Komission yksiköiden ja Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten kahdenvälinen kokous pidettiin 4.2.2009 Brysselissä (Belgia). Kokouksen pöytäkirja lähetettiin Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisille 23.2.2009.

33 Mainitun 4.2.2009 pidetyn kahdenvälisen kokouksen pöytäkirjasta ilmenee, että komissio piti kokouksen jälkeen voimassa suurimman osan päätelmistä, jotka se esitti 12.8.2008 annetussa ensimmäisessä tiedonannossa. Se vahvisti näin päätelmänsä puutteista, jotka liittyivät LPIS-GIS-järjestelmiin sisältyviin tietoihin, paikalla tehtyihin tarkastuksiin sekä seuraamusten soveltamiseen, tukikelvottomien hakemusten takautuvaan oikaisemiseen, perusteettomasti maksettujen määrien takaisinperintään ja tahallisen sääntöjenvastaisuuden vuoksi tehtävien vähennysten soveltamiseen. Se huomautti lisäksi, että nämä puutteet vaikuttivat asiakirjassa VI/5330/97 tarkoitettuihin olennaisiin valvontatoimiin ja lisävalvontaan, ja kiinnitti Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten huomion siihen, että niillä oli tilaisuus osoittaa, että taloudellinen riski oli vähäisempi kuin kyseisen asiakirjan mukaisesti mahdollisesti sovellettavat kiinteämääräiset korjaukset.

34 Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset esittivät 30.4.2009 päivätyllä kirjeellä sekä 28.5. ja 20.11.2009 päivätyillä sähköpostiviesteillä huomautuksensa pöytäkirjasta ja toimittivat lisätietoja komissiolle.

35 Komissio toimitti 4.1.2010 päivätyllä kirjeellä Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisille asetuksen N:o 885/2006 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun virallisen tiedoksiannon, jossa se toisti aiemman kantansa edellä mainituista puutteista, jotka liittyivät vuosina 2008 ja 2009 toteutettuihin hakemusvuosia 2007 ja 2008 koskeviin menoihin. Komissio hylkäsi Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten ehdottaman taloudellista riskiä koskevan laskelman ja ehdotti asiakirjan VI/5330/97 perusteella rahoituksellisina seuraamuksina kiinteämääräisiä korjauksia. Se totesi tästä, että ensinnäkin havaitut LPIS-GIS-järjestelmien puutteet vaikuttivat erään kyseisessä asiakirjassa tarkoitetun olennaisen valvonnan toimivuuteen, joten niiden perusteella vuosina 2008 ja 2009 toteutettuihin menoihin oli aiheellista soveltaa 5 prosentin kiinteämääräistä korjausta, toiseksi myös paikalla tehtyjen

tarkastusten puutteet vaikuttivat erään olennaisen valvonnan toimivuuteen, joten niidenkin perusteella oli aiheellista soveltaa 5 prosentin kiinteämääräistä korjausta, ja kolmanneksi seuraamusten soveltamiseen, perusteettomasti maksettujen määrien takaisinperimiseen ja tahalliseen sääntöjenvastaisuuteen liittyvät puutteet merkitsivät asiakirjassa VI/5330/97 tarkoitettua lisävalvonnan riittämättömyyttä, joten 2 prosentin kiinteämääräinen korjaus oli perusteltu, mutta komissio täsmensi, että kahden viimeksi mainitun korjauksen katsottiin sisältyvän ensimmäiseen korjaukseen.

36 Komissio ehdotti näin ollen, että unionin rahoituksen ulkopuolelle jätetään vuonna 2008 toteutetuista menoista 17 587 901,48 euroa ja vuonna 2009 toteutetuista menoista 16 936 447,44 euroa.

37 Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset esittivät 18.2.2010 päivätyllä kirjeellä sovitteluelimelle asetuksen N:o 885/2006 16 artiklassa tarkoitetun sovittelupyynnön ja riitauttivat komission ehdottaman 5 prosentin kiinteämääräisen korjauksen.

38 Sovitteluelin antoi lopullisen kertomuksensa 22.6.2010. Se totesi tässä kertomuksessaan muun muassa, ettei se ollut pystynyt sovittamaan yhteen komission ja Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten eriäviä näkökantoja.

39 Komissio toimitti 27.10.2011 päivätyllä kirjeellä Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisille lopulliset päätelmänsä (jäljempänä lopullinen kanta). Kyseisestä kirjeestä ilmenee, että komissio pysyi havaituista puutteista ja suunnitelluista rahoituskorjauksista vahvistamassaan kannassa, sellaisena kuin se on esitetty tiivistetysti edellä 35 ja 36 kohdassa.

40 Komissio toimitti 1.6.2012 Yhdistyneelle kuningaskunnalle yhteenvetokertomuksen tutkinnan AA/2008/18 tuloksista.

41 Tällaisessa tilanteessa komissio teki 6.9.2012 täytäntöönpanopäätöksen 2012/500/EU EMOTR:n tukiosastosta ja maataloustukirahastosta sekä maaseuturahastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle (EUVL L 244, s. 11; jäljempänä riidanalainen päätös), joka koski myös Yhdistyneen kuningaskunnan Pohjois-Irlannissa vuosina 2008 ja 2009 toteuttamia menoja, jotka ovat käsiteltävän asian kohteena.

Menettely ja asianosaisten vaatimukset

42 Yhdistynyt kuningaskunta nosti käsiteltävän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 16.11.2012 toimittamallaan kannekirjelmällä.

43 Yhdistynyt kuningaskunta pyysi unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 19.7.2013 toimittamallaan kirjeellä, että käsiteltävä asia yhdistettäisiin asiaan T-245/13, Yhdistynyt kuningaskunta v. komissio, suullista käsittelyä ja tuomion antamista varten. Komissio esitti huomautuksensa pyynnöstä unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 29.7.2013 toimittamallaan kirjeellä.

44 Koska unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin, esittelevä tuomari määrättiin toiseen jaostoon, jonka käsiteltäväksi esillä oleva asia tämän jälkeen siirrettiin.

45 Unionin yleinen tuomioistuin (toinen jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa asian käsittelyn suullisen vaiheen sekä kehotti komissiota toimittamaan erään asiakirjan ja esitti sille kirjallisesti yhden kysymyksen 2.5.1991 tehdyn työjärjestyksensä 64 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimenpiteenä. Komissio vastasi näihin pyyntöihin asetetussa määräajassa.

46 Asianosaisten lausumat ja vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 2.12.2014 pidetyssä istunnossa.

47 Yhdistynyt kuningaskunta vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin se koskee sen liitteessä mainittuja neljää alamomenttia, jotka liittyvät 5 prosentin kiinteämääräiseen korjaukseen, jota sovellettiin Pohjois-Irlannissa varainhoitovuonna 2008 toteutettuihin menoihin (jotka olivat 277 231,60 euroa ja 13 671 588,90 euroa) ja varainhoitovuonna 2009 toteutettuihin menoihin (jotka olivat 270 398,26 euroa ja 15 844 193,29 euroa)

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

48 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— hylkää kanteen perusteettomana

— velvoittaa Yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

49 Kumoamiskanteensa tueksi Yhdistynyt kuningaskunta vetoaa kahteen perusteeseen, joista ensimmäisen mukaan rahastoille aiheutuneiden tosiasiallisten tappioiden laajuutta määritettäessä on tehty oikeudellisia virheitä ja tosiseikkoja koskevia virheitä ja joista toisen mukaan on tehty oikeudellisia virheitä ja tosiseikkoja koskevia virheitä, jotka ovat vaikuttaneet komission päätelmään lisävalvonnan riittämättömyydestä.

Ensimmäinen kumoamisperuste, jonka mukaan rahastoille aiheutuneiden tosiasiallisten tappioiden laajuutta määritettäessä on tehty oikeudellisia ja tosiseikkoja koskevia virheitä

50 Ensimmäisellä kumoamisperusteellaan Yhdistynyt kuningaskunta moittii komissiota siitä, että tämä teki rahastoihin kohdistuneen tappioriskin laajuutta määrittäessään oikeudellisia ja tosiseikkoja koskevia virheitä, kun se sovelsi olennaisen valvonnan riittämättömyyden vuoksi 5 prosentin kiinteämääräistä korjausta kaikkiin Pohjois-Irlannissa vuosina 2008 ja 2009 toteutettuihin menoihin. Se väittää, että kun mainittua kiinteämääräistä korjausta sovelletaan ainoastaan siihen osaan menoja, johon riski on kohdistunut, rahoituskorjaus olisi voinut olla enintään 1,88 prosenttia.

51 Komissio kiistää Yhdistyneen kuningaskunnan väitteiden paikkansapitävyyden.

52 Aivan aluksi on ensinnäkin huomattava, että rahastoista rahoitetaan vain unionin säännösten mukaisesti maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn piirissä toteutettuja interventioita (ks. vastaavasti tuomio 9.1.2003, Kreikka v. komissio, C-157/00, Kok., EU:C:2003:5, 15 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; tuomio 24.2.2005, Kreikka v. komissio, C-300/02, Kok., EU:C:2005:103, 32 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 4.9.2009, Itävalta v. komissio, T-368/05, Kok., EU:T:2009:305, 70 kohta).

53 Vaikka komission on vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan näytettävä toteen unionin sääntöjen rikkominen, sen jälkeen kun tämä rikkominen on osoitettu, jäsenvaltion on tarvittaessa osoitettava, että komissio on tehnyt virheen määrittäessään, mitä rahoituksellisia seuraamuksia rikkomisella on (ks. vastaavasti tuomio 24.4.2008, Belgia v. komissio, C-418/06 P, Kok., EU:C:2008:247, 135 kohta ja edellä 52 kohdassa mainittu tuomio Itävalta v. komissio, EU:T:2009:305, 181 kohta).

54 Rahastojen rahoituksen hallinnointi kuuluu pääasiallisesti kansallisille viranomaisille, joiden tehtäväksi on annettu valvoa, että unionin sääntöjä kaikin puolin noudatetaan, ja se perustuu kansallisten ja unionin viranomaisten väliseen luottamukseen. Yksinomaan jäsenvaltio kykenee tuntemaan ja tarkasti

määrittämään rahastojen tilien valmistelussa tarvittavat tiedot, koska komissio ei ole riittävän lähellä toimijoita saadakseen niiltä tarvitsemansa tiedot (ks. vastaavasti tuomio 7.10.2004, Espanja v. komissio, C-153/01, Kok., EU:C:2004:589, 133 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja edellä 52 kohdassa mainittu tuomio Itävalta v. komissio, EU:T:2009:305, 182 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

55 Sovelletun korjauksen tyypin osalta on asiakirjan VI/5330/97 valossa muistettava, että jollei unionille aiheutuneita tappioita ole mahdollista arvioida täsmällisesti, komissio voi käyttää kiinteämääräistä korjausta (tuomio 18.9.2003, Yhdistynyt kuningaskunta v. komissio, C-346/00, Kok., EU:C:2003:474, 53 kohta; edellä 53 kohdassa mainittu tuomio Belgia v. komissio, EU:C:2008:247, 136 kohta ja edellä 52 kohdassa mainittu tuomio Itävalta v. komissio, EU:T:2009:305, 183 kohta). Tästä on lisättävä, että vaikka komissio antoi asiakirjan VI/5330/97 EMOTR:n yhteydessä ja se sisältää nimensä mukaisesti suuntaviivat, jotka koskevat rahoituksellisten seuraamusten määrittämistä EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevaa päätöstä valmisteltaessa, mikään ei estä komissiota soveltamasta tätä asiakirjaa myös asetuksen N:o 1290/2005 31 artiklan 1 kohdassa sille myönnettyä rahastojen tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevaa toimivaltaa käyttäessään (ks. vastaavasti tuomio 17.5.2013, Bulgaria v. komissio, T-335/11, Kok., EU:T:2013:262, 86 kohta), mitä Yhdistynyt kuningaskunta ei myöskään kiistä.

56 Tästä on huomattava asiakirjan VI/5330/97 näkökulmasta vielä, että kun kaikki olennaiset valvontatoimenpiteet on toteutettu, mutta niitä ei ole sovellettu muun muassa perusteellisuuden osalta asetuksissa edellytetyllä tavalla, on perusteltua soveltaa 5 prosentin kiinteämääräistä korjausta (tuomio 24.2.2005, Alankomaat v. komissio, C-318/02, Kok., EU:C:2005:104, 38 kohta), koska on mahdollista todeta kohtuullisella varmuudella, että niiden perusteella ei saada riittävää varmuutta vaatimusten sääntöjenmukaisuudesta ja että rahastoihin kohdistunut riski on ollut merkittävä (tuomio 12.7.2011, Slovenia v. komissio, T-197/09, Kok., EU:T:2011:348, 81 kohta).

57 Asiakirjasta VI/5330/97 ilmenee myös, että korjauskerrointa on sovellettava siihen osaan menoja, johon riski kohdistuu. Jos puute on aiheutunut siitä, että jäsenvaltio ei ole ottanut käyttöön asianmukaista valvontajärjestelmää, korjausta on juuri kiinteämääräisen luonteensa vuoksi sovellettava niihin menoihin kokonaisuudessaan, joiden osalta kyseistä toimenpidettä edellytetään (ks. vastaavasti tuomio 28.3.2007, Espanja v. komissio, T-220/04, Kok., EU:T:2007:97, 106 kohta ja edellä 56 kohdassa mainittu tuomio Slovenia v. komissio, EU:T:2011:348, 82 kohta). Saman asiakirjan mukaan on niin, että kun on syytä olettaa, että puute rajoittuu siihen departementtiin tai alueeseen, jossa jäsenvaltion käyttöön ottamaa valvontajärjestelmää on sovellettu, korjausta tulee soveltaa vain kyseiseen departementtiin tai alueeseen liittyviin menoihin.

58 Toiseksi on niin, että kun otetaan huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan esittämät väitteet, on selvennettävä menetelmää, jonka mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta jakoi vuonna 2005 tukioikeudet pannakseen täytäntöön asetuksella N:o 1782/2003 käyttöön otetun tilatukijärjestelmän.

59 Asiakirja-aineistosta ilmenee tältä osin, että Yhdistynyt kuningaskunta päätti soveltaa tilatukijärjestelmää alueellisella tasolla asetuksen N:o 1782/2003 III osaston 5 luvun säännösten mukaisesti.

60 Tukioikeudet vahvistettiin Pohjois-Irlannissa ns. staattisen yhdistelmämallin pohjalta. Sen mukaan kukin tukioikeus koostuu historiallisesta osatekijästä ja pinta-alaan yhteydessä olevasta tasatuen osatekijästä, joiden summa muodostaa tukioikeuden yksikköarvon. Yhtäältä historiallisen osatekijän arvoa määritettäessä viitemäärä, joka vahvistetaan viljelijöille viitekauden (vuodet 2000–2002) aikana maksettujen tukisummien perusteella, jaetaan viljelijöiden ilmoittamien tukikelpoisten hehtaarien määrällä, mistä saadaan tulokseksi myönnettyjen tukioikeuksien määrä. Tästä seuraa, että vaikka historiallisten osatekijöiden summa on kiinteämääräinen summa, joka vahvistetaan viitekauden aikana maksettujen tukien perusteella, tukioikeuksien kunkin historiallisen osatekijän yksikköarvo määräytyy

vuonna 2005 myönnettyjen oikeuksien määrän ja siten kyseisenä vuonna ilmoitettujen tukikelpoisten hehtaarien määrän perusteella. Toisaalta tasatuen osatekijä on muuttumaton arvo, joka on käsiteltävässä asiassa 78,33 euroa.

61 Käsiteltävän perusteen perusteltavuutta on tutkittava ensisijaisesti näiden huomautusten ja täsmennysten valossa.

62 Käsiteltävässä asiassa erityisesti 4.1.2010 päivätystä kirjeestä, lopullisesta kannasta ja yhteenvetokertomuksesta käy ilmi, että komissio on soveltanut 5 prosentin kiinteämääräistä korjausta kaikkiin Pohjois-Irlannissa hakemusvuosien 2007 ja 2008 osalta toteutettuihin menoihin. Se perusteli korjauksen soveltamista olennaiseen valvontaan vaikuttaneilla puutteilla eli LPIS-GIS-järjestelmissä havaituilla puutteilla. Hylättyään Yhdistyneen kuningaskunnan esittämän laskelman taloudellisesta riskistä komissio katsoi, että riski pystyttiin parhaiten arvioimaan kiinteämääräisellä korjauksella, ja vahvisti asiakirjan VI/5330/97 nojalla 5 prosentin korjauskertoimen. Se sovelsi tätä kerrointa kaikkiin Pohjois-Irlannissa toteutettuihin menoihin.

63 Tästä on ensinnäkin huomattava, että on riidatonta, ettei Yhdistynyt kuningaskunta kiistä komission havaitsemien ja Pohjois-Irlannin pinta-alojen tukikelpoisuuden tarkastuksiin vaikuttaneiden LPIS-GIS-järjestelmien puutteiden olemassaoloa eikä LPIS-GIS-järjestelmien luonnehtimista asiakirjassa VI/5330/97 esitetyn määritelmän mukaiseksi olennaiseksi valvonnaksi.

64 On kuitenkin muistettava, että kuten ilmenee asiakirjasta VI/5330/97, sellaisena kuin sitä kuvataan edellä 56 kohdassa, komissio voi soveltaa 5 prosentin kiinteämääräistä korvausta olennaisen valvonnan riittämättömyyden yhteydessä, kun se ei pysty määrittämään sääntöjenvastaisten menojen tosiasiallista tasoa.

65 Lisäksi on niin, että kuten Yhdistyneen kuningaskunnan kirjelmistä ilmenee ja kuten se täsmensi istunnossa vastatessaan unionin yleisen tuomioistuimen kysymykseen, se ei kiistä käsiteltävän perusteen osalta sitä, että 5 prosentin kiinteämääräinen korvaus on oikeassa suhteessa LPIS-GIS-järjestelmien puutteisiin nähden. Käsiteltävällä perusteella pyritään nimittäin riitauttamaan ainoastaan 5 prosentin kiinteämääräisen korjauksen soveltaminen kaikkiin Pohjois-Irlannissa kyseisenä ajanjaksona toteutettuihin menoihin, mikä on kirjattu istunnon pöytäkirjaan.

66 Toiseksi on todettava, että kun olennaisen valvonnan riittämättömyys vaikuttaa tukikelpoisen pinta-alan tarkastuksiin, kuten käsiteltävässä asiassa, mitä Yhdistynyt kuningaskunta ei ole kiistänyt, komissio voi perustellusti soveltaa kiinteämääräistä korjausta kaikkiin toteutettuihin menoihin, joihin kyseisen olennaisen valvonnan riittämättömyys on voinut vaikuttaa.

67 Yhtäältä on niin, kuten komissio perustellusti väittää, että asetuksen N:o 1782/2003 36 artiklan 1 kohdasta ilmenee, että tilatuki maksetaan niiden tukioikeuksien osalta, joihin liittyy vastaava määrä tukikelpoisia hehtaareita. Mainitun asetuksen 44 artiklan 1 kohdassa säädetään myös, että tukioikeudesta, johon liittyy tukikelpoinen hehtaari, maksetaan tukioikeuden mukaisesti vahvistettu määrä. Tilatukijärjestelmästä myönnetyn tuen määrä vastaa näin ollen aktivoitujen tukioikeuksien eli niiden tukioikeuksien, joihin liittyy tukikelpoisia hehtaareita, yksikköarvojen summaa. Tästä seuraa, että tukikelpoisten pinta-alojen määrittämisessä tehty virhe vaikuttaa joka tapauksessa tuen määrään. LPIS-GIS-järjestelmien sääntöjenvastaisuus, joka vaikuttaa ilmoitettujen pinta-alojen tukikelpoisuuden tarkastuksiin, voi siis mahdollisesti vaikuttaa kaikkiin suoritettuihin maksuihin.

68 Tästä seuraa, että käsiteltävässä asiassa kaikista Pohjois-Irlannissa vuosina 2008 ja 2009 tilatukijärjestelmässä suoritetuista maksuista on aiheutunut riski rahastoille.

69 Kuten edellä 57 kohdassa todettiin, asiakirjan VI/5330/97 mukaan korjauskerrointa on sovellettava siihen osaan menoja, johon riski kohdistuu ja joka käsiteltävässä asiassa käsittää kaikki Pohjois-Irlannissa vuosina 2008 ja 2009 toteutetut menot, kuten edellä 68 kohdasta ilmenee.

70 Toisaalta asiakirjassa VI/5330/97 todetaan joka tapauksessa myös, että jos puute on aiheutunut siitä, että jäsenvaltio ei ole ottanut käyttöön asianmukaista valvontajärjestelmää, korjausta on sovellettava niihin menoihin kokonaisuudessaan, joiden osalta kyseistä valvontajärjestelmää edellytetään, (ks. edellä 57 kohta) eli käsiteltävässä asiassa kaikkiin Pohjois-Irlannissa vuosina 2008 ja 2009 toteutettuihin menoihin.

71 Näin ollen on katsottava, että komissio on perustellusti soveltanut riidanalaisessa päätöksessä 5 prosentin kiinteämääräistä korjausta kaikkiin Pohjois-Irlannissa vuosina 2008 ja 2009 toteutettuihin menoihin.

72 Kaikkiin Pohjois-Irlannissa vuosina 2008 ja 2009 toteutettuihin menoihin sovellettua 5 prosentin kiinteämääräistä korjausta on pidettävä tässä tapauksessa asianmukaisena erityisesti, kun otetaan huomioon LPIS-GIS-järjestelmien säännöllisen ylläpidon merkitys. Viljelylohkojen tunnistus ja pinta-alojen tukikelpoisuuden tarkastaminen ovat olennaisen tärkeitä pinta-alajärjestelmän asianmukaisen soveltamisen kannalta. LPIS-GIS-järjestelmien puutteet, joita käsiteltävässä asiassa ovat niihin sisältyvien tietojen epätäsmällisyys, joka vaikutti ilmoitettujen pinta-alojen tukikelpoisuuden tarkastamista koskevien hallinnollisten valvontatoimien ja paikalla suoritettavien tarkastusten toteuttamiseen, muodostavat itsessään merkittävän riskin unionin talousarviolle (ks. vastaavasti ja analogisesti edellä 52 kohdassa mainittu tuomio Kreikka v. komissio, EU:C:2005:103, 97 kohta).

73 Yhdistyneen kuningaskunnan esittämät väitteet eivät kyseenalaista edellä 71 kohdassa tehtyä päätelmää. Nämä väitteet voidaan jakaa kolmeen ryhmään.

74 Yhdistynyt kuningaskunta väittää ensinnäkin, että 5 prosentin kiinteämääräistä korjauskerrointa olisi sovellettava ainoastaan siihen osaan Pohjois-Irlannissa kyseisellä ajanjaksolla toteutetuista menoista, johon sääntöjenvastaisuudet tämän jäsenvaltion mukaan liittyvät, jolloin tosiasiallinen taloudellinen riski olisi enintään 1,88 prosenttia. Yhdistynyt kuningaskunta väittää tältä osin, että 80 prosenttia hakemusvuosia 2007 ja 2008 koskevista virheistä johtui virheistä, jotka oli tehty tukikelpoisiin pinta-aloihin liittyvien tukioikeuksien alkuperäisen jakamisen ja laskemisen yhteydessä. Kun tarkastellaan 80:tä prosenttia Pohjois-Irlannissa kyseisellä ajanjaksolla toteutetuista menoista, näiden historiallisesta ja tasatuen osatekijästä muodostuvien tukioikeuksien laskentatavan vuoksi huomioon on näin ollen otettava se, että rahastoihin kohdistuva riski vaikuttaa ainoastaan tasatuen osatekijään eikä koko tukioikeuteen. Tasatuen osatekijän osuus kaikista Pohjois-Irlannissa toteutetuista makusuista oli kuitenkin ainoastaan noin 22 prosenttia.

75 Nämä Yhdistyneen kuningaskunnan perustelut koostuvat lähinnä siitä, että ekstrapoloidaan Pohjois-Irlannissa kyseisellä ajanjaksolla suoritettujen maksujen tasolla tukioikeuksien yksikköarvon koostumusta koskevat päätelmät.

76 Vaikka olisi katsottava Yhdistyneen kuningaskunnan tavoin, että tukikelpoisten pinta-alojen määrittelyssä vuodesta 2005 lähtien tehdyt virheet vaikuttavat tukioikeuden, sellaisena kuin se on määritelty staattisen yhdistelmämallin pohjalta, kahdesta osatekijästä ainoastaan toiseen eli tasatuen osatekijään, tämä seikka ei kyseenalaista sitä edellä 67 ja 68 kohdassa esitettyä toteamusta, jonka mukaan komission havaitsemat LPIS-GIS-järjestelmien puutteet saattoivat vaikuttaa kaikkiin suoritettuihin maksuihin.

77 Kuten edellä 67 kohdasta nimittäin ilmenee, siltä osin kuin tuen määrä muodostuu aktivoitujen tukioikeuksien eli niiden tukioikeuksien, joihin liittyy tukikelpoisia hehtaareita, yksikköarvojen summasta, tukikelpoista pinta-alaa koskeva virhe vaikuttaa joka tapauksessa tuen määrään.

78 Kuten edellä 56, 57 ja 66–70 kohdasta ilmenee, jos kyseessä on olennaiseen valvontaan vaikuttava puute, komissiolla on lisäksi oikeus soveltaa 5 prosentin kiinteämääräistä korjausta kaikkiin menoihin, joiden osalta valvontatoimenpidettä edellytetään, eikä tällaisen kiinteämääräisen korjauksen soveltamiseksi ole tarpeen tehdä eroa niiden päätelmien perusteella, jotka koskevat tukioikeuksien yksikköarvon koostumusta.

79 Toiseksi Yhdistynyt kuningaskunta huomautti kirjelmissään ja istunnossa vastatessaan unionin yleisen tuomioistuimen kysymykseen, että käsiteltävän perusteen yhteydessä esitetty väite, jonka mukaan tosiasiallinen riski olisi enintään 1,88 prosenttia kaikista merkityksellisistä menoista, perustuu asetuksen N:o 796/2004 51, 73 ja 73 a artiklan säännöksiin, sellaisina kuin Yhdistynyt kuningaskunta on niitä tulkinnut toisen perusteen yhteydessä. Koska käsiteltävän kanteen tueksi esitetyt kaksi perustetta liittyvät Yhdistyneen kuningaskunnan mukaan tiiviisti toisiinsa, käsiteltävän perusteen tarkastelun yhteydessä on otettava huomioon myös mainittujen säännösten nojalla toisen perusteen yhteydessä esitetyt huomautukset. Tämän jäsenvaltion mukaan tosiasiallinen riski muodostuu nimittäin perusteettomasti maksettujen määrien ja liian suurten pinta-alojen ilmoittamisen vuoksi sovellettujen seuraamusten summasta.

80 Tässä vaiheessa ei ole tarpeen tarkastella asetuksen N:o 796/2004 51, 73 ja 73 a artiklan säännöksiä, vaan on täsmennettävä, että Yhdistyneen kuningaskunnan toisen perusteen yhteydessä näiden säännösten nojalla esittämät väitteet liittyvät menetelmään, jonka mukaisesti on laskettu perusteettomasti maksetut määrät ja liian suurten pinta-alojen ilmoittamisen vuoksi sovelletut seuraamukset ja jota sovelletaan, kun on havaittu tukikelpoiseen pinta-alaan liittyvä virhe, joka tehtiin vuonna 2005 ja joka on tämän jälkeen toistunut. Yhdistynyt kuningaskunta pyrkii lähinnä osoittamaan, että komission tässä yhteydessä suosittelema laskentamenetelmä on virheellinen.

81 Ensinnäkin on niin, että kun Yhdistynyt kuningaskunta väittää edellä 79 kohdassa tiivistetysti kuvattujen argumenttiensa yhteydessä, että komission suosittelema laskentamenetelmä on vaikuttanut erittäin merkittävästi rahastoille todennäköisesti aiheutuneiden taloudellisten tappioiden enimmäismäärään, minkä vuoksi komissio on arvioinut tappiot aivan liian suuriksi, on kuitenkin yhtäältä todettava, että nämä argumentit liittyvät lisävalvontaan, jota komissio piti riittämättömänä hallinnollisen menettelyn aikana. Tästä seuraa, että kuten komissio istunnossa huomautti, LPIS-GIS-järjestelmien eli olennaisen valvonnan puutteet, joiden vuoksi sovellettiin 5 prosentin rahoituskorjausta, ovat erillisiä lisävalvonnassa todetuista puutteista, jotka ovat toisen perusteen kohteena.

82 Toisaalta on riidatonta, ettei komissio perustanut LPIS-GIS-järjestelmien puutteiden vuoksi soveltamaansa 5 prosentin kiinteämääräistä korjausta, joka johtuu suoraan asiakirjassa VI/5330/97 esitetyistä suuntaviivoista, arvioon perusteettomasti maksettujen määrien ja liian suurten pinta-alojen ilmoittamisen vuoksi sovellettujen seuraamusten yhteissummasta. Toisin sanoen komission määrittelemä 5 prosentin kiinteämääräinen korjaus ei liity toisessa perusteessa tarkoitettuun asianosaisten väliseen riidanalaiseen seikkaan, joka koskee perusteettomasti maksettujen määrien ja seuraamusten laskentamenetelmää.

83 Vaikka kyseinen laskentamenetelmä, sellaisena kuin komissio on sitä suositellut, olisi virheellinen, kuten Yhdistynyt kuningaskunta väittää toisessa perusteessaan, nämä virheet eivät joka tapauksessa vaikuttaisi 5 prosentin kiinteämääräiseen korjauskertoimeen, jota komissio sovelsi LPIS-GIS-järjestelmien puutteisiin.

84 Toiseksi on niin, että jos oletetaan, että Yhdistynyt kuningaskunta pyrkii edellä 79 kohdassa pääpiirteittäin esitetyillä argumenteillaan väittämään, että komission olisi pitänyt arvioida tosiasiallinen riski sen sijaan, että se sovelsi kiinteämääräistä korjausta, koska voitiin määrittää, että rahastoihin kohdistunut tosiasiallinen riski oli enintään 1,88 prosenttia, ja jopa ehdottamaan unionin yleiselle tuomioistuimelle omaa arviotaan tosiasiallisesta riskistä, on todettava, etteivät nämä argumentit voi

menestyä, eikä tässä yhteydessä ole tarpeen lausua siitä, voiko jäsenvaltio pätevästi esittää tuomioistuinmenettelyssä tällaista riskinarviointia riitauttaakseen kiinteämääräisen korjauksen soveltamisen ja laajuuden, ja missä olosuhteissa se voi näin tehdä.

85 Tältä osin on ensinnäkin todettava, ettei komissiolla ollut hallinnollisen menettelyn aikana käytössään luotettavaa analyysiä rahastoihin tosiasiassa kohdistuneesta taloudellisesta riskistä, jonka taustalla olivat Pohjois-Irlannissa hakemusvuosien 2007 ja 2008 osalta havaitut puutteet, joten se ei pystynyt arvioimaan rahastoihin tosiasiassa kohdistunutta riskiä, kuten se totesikin kirjelmissään.

86 Asiakirja-aineistosta ja erityisesti virallisesta tiedoksiannosta ilmenee nimittäin ensinnäkin, että komissio hylkäsi Yhdistyneen kuningaskunnan hallinnollisessa menettelyssä esittämän analyysin taloudellisesta riskistä sen puutteellisuuden vuoksi, mitä Yhdistynyt kuningaskunta ei ole kiistänyt.

87 Meneillään olevassa tuomioistuinmenettelyssä Yhdistynyt kuningaskunta ei myöskään ole vedonnut mihinkään taloudellista riskiä koskevaan luotettavaan analyysiin, joka olisi esitetty hallinnollisessa menettelyssä.

88 Siltä osin kuin Yhdistynyt kuningaskunta viittaa Pohjois-Irlannin tilatukijärjestelmästä hakemusvuoden 2009 osalta laadittuun riskinarviointiraporttiin, jonka se esitti komissiolle ja jonka tämä hyväksyi hallinnollisessa menettelyssä, jonka päätteeksi annettiin 26.2.2013 komission täytäntöönpanopäätös 2013/123/EU EMOTR:n tukiosastosta ja maataloustukirahastosta sekä maaseuturahastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle (EUVL L 67, s. 20), on todettava, että raportissa esitetty riskinarviointi perustuu otokseen hakemusvuoden 2009 osalta esitetyistä hakemuksista. Tästä seuraa, että vaikka tämä raportti olisi sisältänyt taloudellisen riskin määritelmän, jonka komissio olisi voinut hyväksyä, tämä määritelmä ja taloudellista riskiä koskeva arvio koskisivat ainoastaan hakemusvuotta 2009. Arviota hakemusvuoden 2009 taloudellisesta riskistä ei nimittäin voida pitää arviona siitä, millainen taloudellinen riski rahastoihin kohdistui hakemusvuosien 2007 ja 2008 osalta.

89 Toiseksi on huomattava, että vaikka Yhdistyneen kuningaskunnan ensimmäisen ja toisen perusteen tueksi esittämiä argumentteja luettaisiin yhdessä, niillä ei kuitenkaan voida osoittaa, että rahastoihin tosiasiassa kohdistunut riski saattoi olla enintään 1,88 prosenttia.

90 Yhtäältä Yhdistynyt kuningaskunta on määrittänyt tämän prosenttiosuuden käsiteltävän perusteen yhteydessä soveltamalla komission hyväksymää kiinteämääräistä korjauskerrointa siihen menojen osaan, johon riski tämän jäsenvaltion mukaan kohdistui. Toisin sanoen väitettyä tosiasiallista enimmäisriskiä koskeva kerroin perustuu kiinteämääräiseen kertoimeen, jota on sovellettu jo edellä hylättyjen väitteiden perusteella pienennettyyn laskentaperustaan. Tällaisella kiinteämääräiseen kertoimeen perustuvalla laskelmalla ei kuitenkaan voida näyttää toteen tosiasiallista riskiä.

91 Toisaalta Yhdistynyt kuningaskunta väittää, että 1,88 prosentin kerroin, sellaisena kuin se on laskettu ensimmäisen perusteen yhteydessä kiinteämääräisen korjauksen pohjalta, perustuu Yhdistyneen kuningaskunnan toisen perusteen yhteydessä esittämän tulkinnan mukaisesti asetuksen N:o 796/2004 51, 73 ja 73 a artiklan säännöksiin. Yhdistynyt kuningaskunta ei sen sijaan ole osoittanut, että väitetty 1,88 prosentin kerroin tosiasiassa vastasi rahastoille komission toteamista puutteista aiheutuneita todellisia tappioita, eikä edes sitä, että komission soveltamalla 5 prosentin kertoimella todellakin yliarvioitiin tosiasiallinen riski. Vaikka Yhdistynyt kuningaskunta voisi tuomioistuinmenettelyssä esittää arvioinnin tosiasiallisesta riskistä, on todettava, ettei se ole esittänyt määrällistä analyysia, jonka perusteella unionin yleinen tuomioistuin voisi todentaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan ehdottaman menetelmän, joka koskee liikaa maksettujen määrien ja liian suurten pinta-alojen ilmoittamisen vuoksi sovellettavien seuraamusten laskemista, mukaan taloudellinen riski, jonka tämä on määrittänyt muodostuvan perusteettomasti maksettujen määrien ja sovellettavien seuraamusten summasta, voisi olla enintään 1,88 prosenttia kaikista kyseessä olevista menoista tai olisi komission soveltamaa 5:tä prosenttia pienempi.

92 On siis katsottava, että vaikka asetuksen N:o 796/2004 51, 73 ja 73 a artiklaan liittyvät Yhdistyneen kuningaskunnan väitteet olisivat perusteltuja, niillä ei voida osoittaa edellä 53 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä vaaditulla tavalla, että komissio on tehnyt virheen määritellessään LPIS-GIS-järjestelmien puutteista aiheutuvia taloudellisia seurauksia.

93 Tästä seuraa lisäksi, että vaikka Yhdistynyt kuningaskunta voisi perustellusti väittää, että 80 prosentissa tapauksista ainoastaan kunkin tukioikeuden tasatuen osatekijästä saattoi aiheutua tappioriski rahastoille, ja vaikka sen ehdottama menetelmä liikaa maksettujen määrien ja liian suurten pinta-alojen ilmoittamisen vuoksi sovellettavien seuraamusten laskemiseksi olisi asianmukainen, sääntöjenvastaisten menojen tosiasiallista määrää ei kuitenkaan pystyttäisi määrittämään riittävän täsmällisesti, joten komissio saattoi asiakirjan VI/5330/97 mukaan perustellusti soveltaa 5 prosentin kiinteämääräistä korjausta kaikkiin toteutettuihin menoihin, joita oli valvottu puutteellisesti (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 25.7.2006, Belgia v. komissio, T-221/04, Kok., EU:T:2006:223, 91 ja 92 kohta).

94 Kolmanneksi Yhdistynyt kuningaskunta huomautti istunnossa, että komissio olisi voinut soveltaa käsiteltävässä asiassa 2 prosentin kiinteämääräistä korjauskerrointa, koska taloudellinen riski oli vähäisempi.

95 Tästä on muistettava ensinnäkin, että 2.5.1991 tehdyn työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdasta yhdessä sen 48 artiklan 2 kohdan kanssa ilmenee, että kannekirjelmässä on mainittava oikeudenkäynnin kohde ja yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista ja että asian käsittelyn kuluessa ei saada vedota uuteen perusteeseen, ellei se perustu käsittelyn aikana esille tulleisiin tosiseikkoihin tai oikeudellisiin seikkoihin. Peruste, jolla laajennetaan aikaisemmin – nimenomaisesti tai implisiittisesti – kannekirjelmässä esitettyä perustetta ja jolla on läheinen yhteys tähän perusteeseen, on kuitenkin otettava tutkittavaksi (määräys 13.11.2001, Dürbeck v. komissio, T-252/00, Kok., EU:C:2001:607, 17 kohta ja tuomio 11.7.2013, Ziegler v. komissio, C-439/11 P, Kok., EU:C:2013:513, 46 kohta). Perusteen tueksi esitettyä väitettä on kohdeltava samoin (tuomio 21.3.2002, Joynson v. komissio, T-231/99, Kok., EU:T:2002:84, 156 kohta ja tuomio 12.12.2012, Novácke chemické závody v. komissio, T-352/09, Kok., EU:T:2012:673, 168 kohta; ks. myös vastaavasti määräys 24.9.2009, Alcon v. SMHV, C-481/08 P, Kok., EU:C:2009:579, 17 kohta).

96 Käsiteltävässä asiassa yhtäältä väite, joka esitettiin ensimmäisen kerran istunnossa ja jonka mukaan komissio olisi voinut soveltaa 2 prosentin kiinteämääräistä korjausta, ei liity Yhdistyneen kuningaskunnan kirjelmissään esittämiin väitteisiin. Kuten Yhdistynyt kuningaskunta myönsi istunnossa, se on nimittäin ottanut tämän perusteen yhteydessä kirjelmissään lähtökohdaksi sen, että 5 prosentin kiinteämääräinen korjaus on lähtökohtaisesti asianmukainen, kun olennaisessa valvonnassa on havaittu puutteita, mutta sen mukaan tätä kerrointa on kuitenkin sovellettava ainoastaan menojen siihen osaan, josta rahastoille on aiheutunut riski (ks. edellä 65 kohta). Väite, jonka mukaan komissio olisi voinut soveltaa 2 prosentin kiinteämääräistä korjausta, kyseenalaistaa liitännäisesti tämän lähtökohdan, joten sen ei voida katsoa merkitsevän Yhdistyneen kuningaskunnan esittämän ensimmäisen perusteen laajentamista.

97 Toisaalta on huomattava, ettei Yhdistynyt kuningaskunta ole vedonnut mihinkään uuteen oikeudelliseen seikkaan tai tosiseikkaan, jolla voitaisiin perustalla tämän väitteen myöhäinen esittäminen.

98 Näin ollen väite siitä, että komissio olisi voinut soveltaa 2 prosentin kiinteämääräistä korjausta olennaisen valvonnan riittämättömyyden vuoksi, on jätettävä tutkimatta.

99 Toiseksi tämä väite on joka tapauksessa myös perusteeton. Tästä on riittävää muistuttaa, että yhtäältä asiakirjan VI/5330/97 mukaan 2 prosentin kiinteämääräistä korjausta sovelletaan, kun jäsenvaltio on suorittanut olennaiset valvontatoimenpiteet asianmukaisesti, mutta on täysin laiminlyönyt yhden tai useamman lisävalvontatoimenpiteen toteuttamisen, koska rahastoihin kohdistuva tappioriski on

pienempi ja rikkominen on vähemmän vakava (edellä 93 kohdassa mainittu tuomio Belgia v. komissio, EU:T:2006:223, 82 kohta). Toisaalta asiakirjasta VI/5330/97 ilmenee, että komissio voi soveltaa 5 prosentin kiinteämääräistä korvausta olennaisen valvonnan riittämättömyyden yhteydessä (ks. edellä 56 ja 64 kohta), kuten se perustellusti tekikin käsiteltävässä asiassa.

100 Edellä esitetyn perusteella ensimmäinen kumoamisperuste on hylättävä.

Toinen kumoamisperuste, jonka mukaan lisävalvonnan riittämättömyyttä arvioitaessa on tehty oikeudellisia virheitä ja tosiseikkoja koskevia virheitä

101 Toisella kumoamisperusteellaan, joka koskee lisävalvonnan riittämättömyyden toteamisessa tehtyjä oikeudellisia virheitä ja tosiseikkoja koskevia virheitä, Yhdistynyt kuningaskunta riitauttaa 2 prosentin kiinteämääräisen korjauksen. Peruste jakaantuu viiteen väitteeseen, joista ensimmäinen koskee tukioikeuksien taannehtivaa uudelleenarvostusta, toinen eläinpalkkioihin vaikuttavien pinta-alaerojen huomioon ottamista tukioikeuksien uudelleen laskemisessa, kolmas perusteettomasti maksettujen määrien takaisinperintää, neljäs vähennyksiä ja epäämisiä tapauksissa, joissa pinta-alat on ilmoitettu liian suuriksi, ja viides tahallista liikaa ilmoittamista.

102 Komissio katsoo ensisijaisesti, että peruste on tehoton, ja väittää toissijaisesti, että se on joka tapauksessa perusteeton.

103 Aluksi on tutkittava toisen perusteen tehokkuutta.

104 Tästä on todettava, että asiakirjan VI/5330/97 liitteestä 2 seuraa, että jos samasta järjestelmästä löydetään useita puutteita, kiinteämääräiset korjaukset eivät ole kumulatiivisia, vaan vakavinta puutetta pidetään osoituksena valvontajärjestelmän kokonaisuudessaan aiheuttamista riskeistä (tuomio 15.12.2011, Luxemburg v. komissio, T-232/08, Kok., EU:T:2011:751, 72 kohta ja tuomio 16.9.2013, Puola v. komissio, T-486/09, Kok., EU:T:2013:465, 147 kohta).

105 Käsiteltävässä asiassa on riidatonta, että komissio havaitsi puutteita, jotka liittyivät ensinnäkin LPIS-GIS-järjestelmiin, toiseksi paikalla tehtyihin tarkastuksiin ja kolmanneksi seuraamuksia, perusteettomasti maksettujen määrien takaisinperimistä ja tahallista sääntöjenvastaisuutta koskevien sääntöjen soveltamiseen. Komissio totesi, että kahden ensin mainitun olennaisen valvonnan riittämättömyyden vuoksi oli sovellettava 5 prosentin rahoituskorjauksia, kun taas viimeksi mainitun lisävalvonnan riittämättömyyden vuoksi oli perusteltua soveltaa ainoastaan 2 prosentin rahoituskorjausta. Komissio noudatti kuitenkin sääntöä, jonka mukaan kiinteämääräiset korjaukset eivät ole kumulatiivisia, ja sovelsi LPIS-GIS-järjestelmien puutteellisuuksien vuoksi 5 prosentin rahoituskorjausta, joka sen mukaan kattoi myös muut havaitut puutteet.

106 Komissio ei siis soveltanut riidanalaisessa päätöksessä rahoituskorjausta nimenomaisesti niiden puutteiden vuoksi, jotka liittyivät seuraamusten soveltamiseen, perusteettomasti maksettujen määrien takaisinperimiseen ja tahalliseen sääntöjenvastaisuuteen.

107 Koska, kuten ensimmäisen perusteen tarkastelusta ilmenee, Yhdistynyt kuningaskunta ei kuitenkaan ole osoittanut, että LPIS-GIS-järjestelmien puutteiden vuoksi sovellettu 5 prosentin rahoituskorjaus oli virheellinen, toinen kumoamisperuste on hylättävä tehottomana (ks. vastaavasti tuomio 27.10.2005, Kreikka v. komissio, C-175/03, Kok., EU:C:2005:643, 65 kohta ja edellä 104 kohdassa mainitut tuomio Luxemburg v. komissio, EU:T:2011:751, 75 ja 76 kohta ja tuomio Puola v. komissio, EU:T:2013:465, 146 ja 157 kohta).

108 Tätä päätelmää eivät kyseenalaista Yhdistyneen kuningaskunnan väitteet, joiden mukaan käsiteltävällä perusteella pyritään riitauttamaan 2 prosentin kiinteämääräisen korjauksen sijasta 5 prosentin korjaus, jota sovellettiin LPIS-GIS-järjestelmien puutteiden vuoksi. Sen mukaan ensimmäisen perusteen

yhteydessä esitetty väite, jonka mukaan rahastoihin tosiasiassa kohdistunut riski oli enintään 1,88 prosenttia, on paikkansapitävä, koska se ”perustuu tukioikeuksien taannehtivaa uudelleenlaskemista, liikaa maksettujen määrien takaisinperimistä ja seuraamuksia koskeviin säännöksiin”, joista oli kyse käsiteltävän perusteen tueksi esitetyissä ensimmäisessä, kolmannessa ja neljännessä väitteessä.

109 Sen lisäksi, että Yhdistynyt kuningaskunta on kirjelmissään ottanut käsiteltävän perusteensa kohteeksi sekä komission soveltaman 5 prosentin rahoituskorjauksen että 2 prosentin korjauksen, jonka komissio katsoi sisältyvän ensimmäiseen korjaukseen, mikä tekee käsiteltävästä perusteesta tietyllä tapaa epäselvän, on riittävää todeta, että edellä 81–83 kohdassa todettiin jo, että komissio valitsi 5 prosentin kiinteämääräisen korjauksen syistä, jotka eivät liity liikaa maksettujen määrien ja liian suuriksi ilmoitettujen pinta-alojen vuoksi sovellettavien seuraamusten laskentamenetelmään, jota sovelletaan tarvittaessa sen jälkeen, kun tukioikeudet on arvostettu taannehtivasti uudelleen. Tämän vuoksi mainittua laskentamenetelmää koskevilla väitteillä ei voida riitauttaa 5 prosentin kiinteämääräistä korjausta.

110 Edellä 85–93 kohdasta ilmenee joka tapauksessa, että vaikka nämä väitteet olisivat perusteltuja, niillä ei voida osoittaa, että rahastoille tosiasiassa aiheutuneet tappiot olisivat enintään 1,88 prosenttia Pohjois-Irlannin tilatukijärjestelmässä vuosina 2008 ja 2009 toteutetuista menoista.

111 Tästä seuraa, että toinen peruste on hylättävä.

112 Kaiken edellä esitetyn perusteella käsiteltävä kanne on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

113 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska Yhdistynyt kuningaskunta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Julistettiin Luxemburgissa 4 päivänä syyskuuta 2015.

Allekirjoitukset